

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 45. Præcepta Pastoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

*secutionis venturæ, sed in Deo confidant,
 & sic in eorum potestate erit, ne noceat.*
 Hæ sunt quatuor visiones, quas liber pri-
 mus Hermæ continet.

Sæculum I.
 A. C. 73.

§. XLV.

Præcepta Pastoris.

Liber secundus ita incipit: *Cum domi
 meæ orarem, & in lecto sederem, vi-* Tertull. de
 orat. c. 12.
*sus est mihi intrare vir vultu venerabili,
 & Pastoris habitu, candido tectus pallio,
 pendente ex humeris panariolo, & baculum
 manu gestans. Is me salutavit, & ego sa-
 lutem reddidi, tumque penes me confidens,
 ait: ego missus sum ab illo Angelo venera-
 bili, ut habitem tecum omnibus diebus vi-
 tæ tuæ. Credidi ipsum venisse ut me ten-
 taret, & ajo: quis ergo es tu? scio enim
 cui concreditus sim. Ipse: non me novi-
 sti? non te novi, reposui ego, ille inquit:
 ego sum Pastor ille, cui concreditus es. Dum
 loqueretur, immutata est forma ejus, &
 agnovi custodem meum; hinc timore, &
 dolore confundebam, quod imprudenter re-
 spondissem, ipse autem ait: animum cape
 ex præceptis, quæ tibi tradam, missus enim
 sum, ut tibi adhuc omnia ostendam, quæ
 jam vidisti. Scribe ergo primum præce-
 pta mea, & similitudines meas, reliqua
 scribes, sicut tibi ostendero. Jubeo autem,
 ut statim mea præcepta, & meas similitu-
 dines*

Sæculum I.
A. C. 73.
Epistola ad Hebraeos
dines scribas, quia si sæpius releges facilius observabis. Scripsi igitur, ut iussurat. Subjunxit: si ea observes, & puro corde exequaris, accipies a Domino, quod spopondit tibi. Si postquam audiveris, loco penitentiae peccata adjicias, Dominus tibi adversitates immittet. Hæc me scribere iussit hic Pastor, Angelus penitentiae.

Hanc præfationem sequuntur præcepta numero duodecim, quæ sunt quasi tot capita, præcipuas Doctrinæ Moralis regulas continentia. Ex hac visione, ubi Angelus sub forma Pastoris apparet, toti Hermæ operi nomen inditum est. Angelus enim semper loquitur in hoc secundo, & tertio libro. Sæpe Hermas quaestiones immiscet, & respondet Angelus.

Mandat. 4.
H. I.
In Præcepto quarto regulas pro matrimonio præscribit in hunc modum: Si uxor Christiana adulterium commisit, quamdiu maritus ejus hoc ignorat, non peccat, si cohabitet cum ea, si autem sciat, & ipsa penitentiam non egit, si cohabitet, ejus criminis particeps fit. Igitur dimittere eam debet, & solus manere. Si aliam accipiat, ipse committit adulterium. Si mulier egerit penitentiam, & redire voluerit, recipere eam debet, aliter enim grande committeret peccatum. Pluribus autem vicibus non recipiat; unica est pro servis Dei penitentia. Quod hic dicit, cum antiquo Ecclesiae usu convenit, ubi tantum

V. not. Cotelier.

tantum una vice pœnitentia publica majorum criminum concedebatur. Adjungit; adulterium esse peccatum æquale in viro, & muliere. Secundas nuptias probat, dicens; si post mortem mariti; vel uxoris superstes nubat, non peccare, si autem solus permaneat, id sibi magno coram Deo honori fore.

Sæculum I.
A. C. 73.

Audivi a quibusdam Doctoribus, inquit hic Hermas; præter Baptismum aliam non dari pœnitentiam, te hinc deinde non amplius peccandum. Respondet Angelus; Baptismum non esse proprie pœnitentiam, sed remissionem; pœnitentiam vero illis esse remedium, qui postquam vocati, & numero Fidelium adlecti fuerint, per malas Dæmonis artes cecidissent; his Deum indulgere pœnitentiam. Qui vero ceciderit sæpius, & sæpius pœnitentiam egerit, ipsi profuturam non esse, eo quod difficulter in Deo victurus sit; id est frequentes relapsus pœnitentiam suspectam reddere. Mandato sexto ait; singulis hominibus duos datos esse Angelos, alterum bonum, & alterum malum; opera boni nos in virtutem ferri, opera mali in vitium; nosque ex nostris inclinationibus, quibus nobis adsit, posse cognoscere.

n. 4.

n. 3.

Clem. Alex.
2. Strom.
p. 385.

Hebr. 6. 4.

Mand. 6.

n. 2.

Orig. III.
princ. 2.

hom. 35. in

Luc. Cass.
coll. oct. c. 17.

Es Coll. 13.

c. 12.

Mand. 10.

n. 1.

In Mandato decimo, inquit; dari falsos Prophetas, qui servos Dei, nisi in fide firmati sint, pervertunt. Et pergit:

Quidam

- Sæculum I. *Quidam tales impostores consultant, quasi*
 A. C. 73. *divino Spiritu plenos, & quærunt, qua*
 sibi sint obventura; falsi Prophetæ juxta
 stultitiam eorum respondent, & adulationibus
 instant. Aliquid veritatis dictis
 immiscent, ipsis suggestum a Dæmone, ut
 quemquam justorum ad lapsum trahant.
- Liber Pastoris. *Qui fortes sunt in fide, & veritatis aman-*
 tes, ab his falsis Prophetis fugiunt. Tan-
 tum in fide trepidantes, & jam peniten-
 tes, jam relapsi consilium a talibus petunt,
 sicut Pagani, & ita in peccatum Idolola-
 triæ incidunt, propter nimium ad tempo-
 ralia affectum, super his enim Divinato-
 res consultant. Spiritus, qui vere Dei
 est, non exspectat, ut interrogetur, ex se
 omnia manifestat. Tunc Angelus Her-
 mæ homines ostendit in scamno seden-
 tes, nempe illos debiles in fide Fideles,
 & alium sedentem in Cathedra, scilicet
 fallorum Prophetarum unum, Spiritu ter-
 reno repletum; Non ingreditur, inquie-
 bat: Ecclesiam viventium, sed fugit eam;
 dubitantibus, & vacuis adhæret, & vati-
 cinatur eis in angulis, & locis obscuris,
 & assentatur loquens secundum desideria
 eorum. Tum signa indicat, quibus veri
 a falsis Prophetis distinguantur. Spiritus
 Dei, inquit: Pacificus est, & humilis,
 ab omni malitia, & vanis desideriis hujus
 mundi alienus, estque supra omnem respec-
 tum humanum. Interrogantibus non re-
 spondet,

spondet, neque Personis privatis, nam Spiritus Dei non loquitur homini, quando homo vult, sed quando Deus vult. Quando igitur homo, Spiritum Dei habens, venit in Conventum Fidelium, eis orantibus, S. Angelus hunc hominem implet Spiritu S. & loquitur congregationi, sicut Deus vult. Econtra Spiritus terrenus, vanus, sine sapientia, & virtute, in eo dignoscitur, quod ille, quem agitat, elevetur, primum locum affectet, sit importune loquax, in deliciis, & voluptatibus vivens; salarium petat, & sine mercede non vaticinetur. Non ita Propheeta Dei.

Acceptis his duodecim mandatis, Hermas inquit; illa sibi magnifica, & speciosa videri; at vero subjungit: *Nescio, an ea homo observare possit.* Tum Angelus: *facile ea observabis, nec erunt gravia. Si autem tibi ipsi fingas, esse homini observatu impossibilia, tunc ea non servabis. Attamen dico tibi: si ea negligas, nec tu, nec liberi tui, nec domus tua salvabimini, eo quod proprio judicio ea observari non posse aestimaveris.* Hæc verba cum iracundia, & vultu terribili proferebat, ita ut non esset homo, qui ejus aspectum sustinere valeret; perterritus est Hermas, & Angelus, videns pavorem ejus, mollius, & hilarius loqui cæpit, infirmitatem, & ignorantiam ejus

incre-

Sæculum I.
A. C. 73.

n. 3.

Sæculum I.
A. C. 73.

increpans, quod non consideret potentiam Dei, qui omnes creaturas homini subjecit, homini vero dedit potestatem mandata sua servandi. Et prosequitur: *Omnibus his præceptis major erit, cui Deus in corde est, quibus vero solummodo in labiis est, ea difficilia videbuntur, & aspera.* Tunc Hermas: *Nemo est, qui non petat a Deo virtutem servandi mandata ejus, at Dæmon crudelis est, & servos Dei sua potentia ligat.* Respondit Angelus: *Dæmon non habet potestatem in servos Dei, qui in eum ex toto corde credunt; oppugnare potest, vincere non potest. Si scias resistere, confusus aufugiet.*

§. XLVI.

Pastoris similitudines.

Simil. IV.

Tertia libri Hermæ Pars, similitudines continens, plena est instructionibus moralibus, sicut priora. Inter alias notari merentur sequentes. Suadet ipsi Angelus, ut multitudinem negotiorum fugiat, quod viam ad multa peccata sternant, & sint quasi vincula, quibus a Dei

Simil. V. n. 3

servitio impedimur. Dum de jejuniis loquitur, ait; incipiendum esse ab observatione mandatorum Dei, si quis deinde alia bona opera velit adjungere, ei ampliore mercedem fore. *Die qua jejunabis,*